

ପେଣ୍ଠୁଲମ୍ ଦୋଳେ
ବାବୁଁ ଡାବୁଁ, ଡାବୁଁ ବାବୁଁ... ।
ଘଣ୍ଟା ଚାଲେ ଟିକ୍, ଟିକ୍ ଟିକ୍... ।
ଇଏ କହୁଛି : ସେ ଭୁଲ୍ , ଆପେ ଠିକ୍ ।
ସେ କହୁଛି: ଇଏ ଭୁଲ୍, ସେ ଠିକ୍ ।
ଘଣ୍ଟା ଚାଲେ ଟିକ୍, ଟିକ୍ ଟିକ୍ ।

ପେଣ୍ଠୁଲମ୍ ଦୋଳେ ଦୋଳେ
ବାବୁଁ ଡାବୁଁ, ଡାବୁଁ ବାବୁଁ;
ପାଞ୍ଚି ସାଲେ ଭୋଟ ପାଲା
ଆମେ ତହିଁ ଦେଇଥାଉଁ ରାୟ ।

ଇଏ କହେ ଗରିବ ହଟାଓ! ଦୃଢ଼ ଆମ
ନୀତି,
ସିଏ କହେ ଆମେ ଆଣିଦେବୁ ଦେଶର
ପ୍ରଗତି ।

ବସିଛି ଅନେକ ସଭା ବହୁତ ସମିତି;
କିଏ ତୁମେ ବନ୍ଧୁ କୁହ । ବାଘ ଅବା ଭାଲୁ?
ସମୟର ଗତି ତାଳେ ଆମେ ଗତିଚାଲୁ ।

ମନେହୁଏ ଏ ସବୁ ଭେଳିକିଲଗା ତ୍ରିକ୍
ଘଣ୍ଟା ଚାଲେ ଟିକ୍, ଟିକ୍ ଟିକ୍... ।
ପେଣ୍ଠଲମ୍ ଦୋଳେ ଦୋଳେ
ଘଣ୍ଟା ଚାଲେ ଏକ ଦୁଇ ତିନି..
ବାର ବାଜେ ଡେଇଁ ନାହିଁ,
ଗଣୁଥାଏ ମୂଳଠାରୁ ପୁଣି ।

ଆଖିରେ ବାନ୍ଧିଛ ତୁମେ ଯେ
ଅନ୍ଧପୁରୁଳି,
ମେରିଆ ବଳଦ ଭଳି ଚାଲିଛୁଁ ତ ଘୂରି
ସତ ପରି ଲାଗେ ତୁମ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ମେଜିକ୍
ଘଣ୍ଟା ଚାଲେ ଟିକ୍, ଟିକ୍ ଟିକ୍... ।

ଯାଦୁକର ଇତିହାସ ତୁମେ ଗଲ ଭୁଲି,

ଆମେ ରୋମୀୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସବୁ ଘଣ୍ଟା ଚୁରି

ଗତିପଥ କରିଥିଲୁ ଏକାନ୍ତ ତୀର୍ଥୀଙ୍କ;

ଯାତ୍ରପଥେ ଆଣିଥିଲୁ ଅଭିନବ ଦିଗ

ପୁଣିଥରେ

ଆମେ ଯେବେ ଫିଙ୍ଗିଲୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦମ

ପ୍ୟାରୀ ପ୍ରାସାଦ ଶିଖରୁ ଲଘେ ପେଣ୍ଠଲମ୍;

ଭାଙ୍ଗୁଛି ତ ଏ ଘଣ୍ଟାକୁ କ୍ରେମ୍‌ଲିନ୍ ଶିରେ

ରକ୍ତମ୍ନାତ ଶିଳା ହାତେ ମସ୍ତ ହାତୁଡିରେ ।

ଯାଦୁଗର ଜାଣିରଖ,

ଜନତା ନୋହିଛି ବନ୍ଦା ଘଣ୍ଟା

ଇନ୍ଦ୍ରଜାଲେ ।

ପୁଣି-

ତୁମକୁ ଭେଟିବୁ ଆମେ ରକ୍ତାକ୍ତ

ସକାଳେ ।

ତୁମ ଘଣ୍ଟାରେ ସେବେ ବାଜିଥିବ ଛ'ଟା;

ତୁମେ କିନ୍ତୁ ନ ଥିବ;

କାବ୍ୟକୃତି - ପୁନଶ୍ଚ

ଘଣ୍ଟା

କବି ରଘୁନାଥ ଦାସ

ଥୁବ ଖାଲି ଜାଗ୍ରତ ଜନତା ॥

www.jataayu.org